

Nga & Tàu Hình Thành Trục Mới Chống Mỹ & Liên Âu

Kính Ôn,

Mời đọc qua bài ngắn copy dưới đây của TTXVN(?) điểm qua về một bài viết đăng trong NY. Times của hai tác giả nặng ký v/v Nga và Trung Cộng đang hình thành một trục mới chống Mỹ và Phương Tây.

Theo thiên ý thì tôi thấy:

- Quả đã có sự hợp tác mới từ lâu giữa Nga - Tàu.*
- (Nhưng vấn đề là...can Sino - Russia build a new world order ?)*
- Và dĩ nhiên cũng đã từ ng có sự hợp tác dài lâu giữa Mỹ - Nga và giữa Mỹ - Khựa.*
- Mọi sự hợp tác giữa các siêu cường đều có tính cách giai đoạn mà thôi.*
- Hình như không có một giải pháp chính trị và ngoại giao nào khác để mà lựa chọn cho thích đáng hơn.*
- Và cũng hình như không có một siêu cường cường động, bóc đồng nào nghĩ đến một cuộc thế chiến mới để giải quyết vấn đề đại sự tranh thắng này.*

Thân kính,

Người Việt Gốc Ở t.

NGA VÀ TRUNG QUỐC HÌNH THÀNH TRỤC MỚI CHỐNG MỸ VÀ PHƯƠNG TÂY

Posted by basamnews on July 25th, 2013

THÔNG TẤN XÃ VIỆT NAM (Tài liệu tham khảo đặc biệt)

Thứ Năm, ngày 25/7/2013

TTXVN (New York 23/7)

Tờ “New York Times” ngày 8/7 đăng bài viết của hai tác giả Leslie H. Gelb, Chủ tịch danh dự của Hội đồng Quan hệ Đối ngoại và Dimitri K. Simes, Chủ tịch Trung tâm và “The National Interest” của Mỹ, trong đó nhận định Trung Quốc và Nga đang hình thành một trục mới chống Mỹ và phương Tây.

Hai tác giả cho rằng chuyến bay chở nhân vật tiết lộ các bí mật an ninh quốc gia của Mỹ có tên Edward J. Snowden từ Hongkong đến Mátxcơva trong tháng 6 không thể thực hiện được nếu không **có sự hợp tác chặt chẽ giữa Chính phủ Nga và Trung Quốc**. Hành động của Mátxcơva và Bắc Kinh trong vụ Snowden thể hiện sự quyết đoán **ngày càng tăng và sẵn sàng hành động chống lại Mỹ** của hai nước. Ngoài hành động bảo vệ ông Snowden, chính sách của Trung Quốc và Nga đối với Xyri đã vô hiệu hóa Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc trong 2 năm qua nhằm ngăn chặn những hành động quốc tế chung. Tin tức người Trung Quốc thường xuyên thâm nhập vào các công ty Mỹ và các vụ tấn công mạng của Nga đối với các nước láng giềng cũng gây mối quan ngại ở Washington. Mặc dù nói chung Mátxcơva và Bắc Kinh ủng hộ các nỗ lực quốc tế nhằm chấm dứt chương trình vũ khí hạt nhân của Iran, nhưng rõ ràng hai nước không sẵn sàng hành động mạnh mẽ hơn nữa như Mỹ và bất cứ sự thay đổi nào trong cách tiếp cận của hai nước có thể ngăn chặn ngay lập tức chính sách của Mỹ về vấn đề hạt nhân của Iran, đồng thời đe dọa các lợi ích an ninh và năng lượng của Mỹ. Để khẳng định khả năng hợp tác mới giữa hai nước, Trung Quốc và Nga đang triển khai cuộc diễn tập hải quân lớn nhất từ trước đến nay trên vùng biển Nhật Bản mang tên “Operation Joint Sea 2013” từ ngày 1- 12/7. Lực lượng tham gia cuộc diễn tập của Trung Quốc gồm 4 tàu khu trục trang bị tên lửa có điều khiển, 2 tàu khu trục nhỏ trang bị tên lửa có điều khiển, 1 tàu tiếp tế và 3 máy bay trực thăng có bãi đổ trên tàu chiến. Trong khi đó, lực lượng của Nga gồm 1 tàu ngầm, 19 tàu chiến, 10 máy bay chiến đấu và trực thăng. Các tình huống của cuộc diễn tập gồm: hải quân hai nước tấn công và thu hồi các tàu chiến bị cướp biển bắt cóc; thực hành các hoạt động nghiên cứu-cứu trợ trên biển; hợp tác phòng không, chống tàu ngầm và chống tàu nổi. Bộ Quốc phòng Trung Quốc cho biết đây là đợt triển khai lực lượng quân sự lớn nhất của hải quân Trung Quốc trong số các cuộc diễn tập quân sự chung với quân đội nước ngoài từ trước đến nay. Và các cuộc tập trận không nhằm vào bất cứ nước thứ ba nào mà mục đích chủ yếu là để tăng cường hợp tác giữa quân đội Trung Quốc và Nga.

Nga và Trung Quốc dường như quyết định, để thúc đẩy hơn nữa các lợi ích của hai nước, họ cần làm nhục Mỹ. Không nước nào muốn gây nên một cuộc chiến tranh lạnh mới, phó mặc các cuộc xung đột nóng bỏng và những hành động của họ trong vụ Snowden đã chứng minh điều đó. Trung Quốc cho phép Snowden đến Hongkong, nhưng rồi nhẹ nhàng đẩy ông ta ra đi. Trong khi đó, sau khi đưa ra một số tuyên bố mang tính chất khiêu khích, Chính phủ Nga dường như giảm bớt giọng điệu. Tuy nhiên, hai nước đang tìm kiếm sức mạnh và ảnh hưởng ngoại giao lớn hơn mà họ nhận thấy chỉ có thể đạt được bằng cách ngăn chặn

Mỹ. Và trong các vấn đề quốc tế, cách tốt nhất của họ là ngăn chặn để giảm bớt sức mạnh của Mỹ. Cách tiếp cận mới của Bắc Kinh và Mátxcova dường như được dựa trên cơ sở nhận thức hiện nay rằng sức mạnh của Nga và Trung Quốc ngày càng tăng so với Mỹ và ngày càng nhấn mạnh những khác biệt của họ trong nhiều vấn đề quốc tế, chẳng hạn cuộc xung đột Xyri. Mátxcova và Bắc Kinh đều phản đối nguyên tắc sử dụng hành động quốc tế để can thiệp vào các vấn đề chủ quyền của một quốc gia như đã xảy ra tại Libi năm 2011. Hai nước cũng không muốn phương Tây có những hành động chống lại nhà lãnh đạo thân thiện với họ như Tổng thống Bashar al-Assad của Xyri. Khi ý thức về những lợi ích chung này trở nên vững chắc, hợp tác ngày càng tăng giữa Nga và Trung Quốc có thể gây nên những rủi ro nghiêm trọng cho Mỹ và thế giới. Cách hành xử của Trung Quốc và Nga cho thấy hai nước bị thiệt hại rất ít trong việc thách thức Mỹ và giành được ít phần thưởng vì hành động như một đối tác. Những toan tính đó xuất phát từ hai nhận thức nguy hiểm: Thứ nhất, hai nước nhận thấy Mỹ đang ngày càng giảm sút và suy đồi. Theo quan điểm của hai nước, Mỹ đang ở trong tình thế tiến thoái lưỡng nan trong lịch sử, có quan hệ chặt chẽ với châu Âu và các khu vực của châu Á trong khi đánh mất sức mạnh kinh tế và uy quyền đạo đức ở tất cả các nước còn lại trên thế giới. Mỹ rút quân đội khỏi Irắc và Ápganixtan mà không tạo được thắng lợi ấn tượng nào khẳng định sức mạnh siêu cường quân sự vô địch của Mỹ trong việc thực hiện các mục tiêu chính sách. Thứ hai, nhiều nhà lãnh đạo của Nga và Trung Quốc coi các mục tiêu chính sách đối ngoại của Mỹ cơ bản trái với các lợi ích quan trọng của họ. Không ai trong số các nhà lãnh đạo Nga và Trung Quốc nhận thấy việc thúc đẩy dân chủ của Mỹ nhằm phản ánh cam kết trung thực với tự do, ngược lại cả hai nước cảm nhận sự thúc đẩy dân chủ của Mỹ là một hành động làm suy yếu các chính phủ thù địch với Mỹ. Cùng lúc đó, các nhà lãnh đạo Nga và Trung Quốc cho rằng việc Mỹ ủng hộ các nước láng giềng của hai nước trong các tranh chấp chủ quyền liên quan đến Bắc Kinh hay Mátxcova là một hình thức ngăn chặn kếp nhằm tìm cách hạn chế ảnh hưởng khu vực và toàn cầu của hai cường quốc. Việc Mỹ ủng hộ Grudia và các nước cộng hòa thuộc Liên Xô trước đây ở Trung Á khiến Nga tức giận.

Tương tự, Trung Quốc coi việc Mỹ ủng hộ Việt Nam và Philippin trong các tranh chấp lãnh hải với Bắc Kinh như một mối đe dọa.

Rõ ràng Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình thực hiện chuyến công du quốc tế đầu tiên đến Mátxcova để hội đàm với Tổng thống Vladimir V. Putin nhằm đề nghị Bắc Kinh và Mátxcova nên “ủng hộ lẫn nhau mạnh mẽ trong các nỗ lực để bảo vệ các lợi ích chủ quyền quốc gia, an ninh và phát triển” và cam kết “phối hợp chặt chẽ” về các vấn đề khu vực và quốc tế. Tổng thống Putin đáp lại bằng cách tuyên bố “quan hệ đối tác chiến lược giữa chúng ta rất quan trọng trên cả

phạm vi song phương và toàn cầu”. Mặc dù tuyên bố của hai nhà lãnh đạo có thể tạo ra ấn tượng về sự liên kết nhiều hơn cần thiết, nhưng thực tế họ hiểu rất rõ bức thông điệp của nhau. Các nhà hoạch định chính sách ở Washington phải đánh giá thận trọng mối quan hệ ngày càng tăng giữa Trung Quốc và Nga và tác động của nó đối với Mỹ. Quả thực, Trung Quốc và Nga tiếp tục bị chia rẽ bởi lịch sử mất lòng tin lẫn nhau cũng như mâu thuẫn lợi ích kinh tế và tham vọng lãnh thổ của Trung Quốc. Mối quan tâm của Trung Quốc về Bắc Triều Tiên lớn hơn Nga và lợi ích của Mátxcova ở Xyri lớn hơn của Bắc Kinh. Và tại Trung Á, hai nước là các đối thủ cạnh tranh rõ ràng. Hơn nữa, Trung Quốc là một siêu cường đang lên và Nga đang cố gắng duy trì sự hiện diện trong các cuộc chơi lớn – nơi đem đến cho hai nước những triển vọng khác nhau về các vấn đề thế giới.

Điều đó có nghĩa hai nước đều quan tâm mạnh mẽ đến việc duy trì mối quan hệ đối tác với Mỹ và Liên minh châu Âu – các đối tác thương mại chủ yếu của họ và là những người chăm sóc hệ thống tài chính quốc tế, trong đó các bên đều có lợi ích rất lớn. Đây là những lý do mạnh mẽ để tiếp tục hợp tác tốt với Washington, nhưng Mỹ không nên nghĩ rằng hai nước sẽ ngừng chiến thuật chống Mỹ mới. Trước Chiến tranh Thế giới thứ Nhất, nhiều người cho rằng sự ràng buộc kinh tế lẫn nhau và những tổn thất khổng lồ của chiến tranh sẽ ngăn chặn cuộc xung đột giữa các cường quốc châu Âu. Trong thời gian trước khi xảy ra Chiến tranh Thế giới thứ Hai, Nga và Đức Quốc xã dường như không thể là các đồng minh, cho đến khi xuất hiện hiệp ước không xâm lược kéo dài 2 năm được gọi là Molotov-Ribbentrop đã làm cho châu Âu bị đổ nát và hàng triệu người thiệt mạng. Tổng thống Obama không nên coi Trung Quốc và Nga là những kẻ thù hoặc bạn bè, mà là các cường quốc quan trọng có lợi ích riêng của họ như vụ Snowden thể hiện. Ban đầu ông Obama công khai chỉ trích Trung Quốc và Nga, yêu cầu hai nước dẫn độ Snowden. Nhưng chỉ khi ông Obama hạn chế lập trường chỉ trích công khai và cứng rắn trong các cuộc nói chuyện cá nhân, lúc đó Bắc Kinh và Mátxcova bắt đầu nhận thấy những lợi ích của việc tránh đối đầu hơn nữa. Washington cần hiểu rằng Mỹ không thể quản lý thành công các mối đe dọa an ninh lớn trên thế giới – từ Xyri, Iran đến Hàn Quốc – nếu không có sự hợp tác của Nga và Trung Quốc. Đối với Xyri cách tiếp cận này có nghĩa là Mỹ nên đánh giá cao mối quan hệ lịch sử của Nga với các nhà lãnh đạo Alawite của Xyri cũng như sự quan tâm của Nga về số phận của những người Cơ đốc giáo ở Xyri, đặc biệt những người Cơ đốc giáo Chính thống. Đối với Washington, mối quan hệ với Trung Quốc sẽ bảo vệ mạnh mẽ các lợi ích thương mại của Mỹ, đồng thời hiểu rằng các nhà lãnh đạo Trung Quốc đang vấp phải nhiều khó khăn

thực sự trong việc giải quyết các vấn đề kinh tế trong nước. Để giành được sự tôn trọng của Nga và Trung Quốc, trước hết Nhà Trắng phải chứng minh rằng sự lãnh đạo của Mỹ là rất cần thiết để giải quyết các vấn đề cơ bản của thế giới, kể cả những vấn đề quan trọng đối với Trung Quốc và Nga. Mỹ không thể bị coi là thụ động. Các mối quan hệ với Nga và Trung Quốc xứng đáng được ưu tiên trong chính sách đối ngoại của Mỹ, nhưng Washington không được phép e ngại trong một số trường hợp nhằm hợp tác với hai cường quốc độc tài nhưng thực dụng đó. Hành động theo cách khác sẽ là một sự điên rồ trong lịch sử./.

Chuyển đến: **Người Việt Gốc Ót**

Ngày 30/7/2013

www.vietnamvanhien.net